

Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
YVES BOT
της 14ης Ιανουαρίου 2016¹

Υπόθεση C-511/14

Pebros Servizi Srl
κατά
Aston Martin Lagonda Ltd
[αίτηση του Tribunale di Bologna (Ιταλία)

για την έκδοση προδικαστικής απόφασης]

«Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 805/2004 — Ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις — Έκδοση του πιστοποιητικού — Διοικητική ή δικαιοδοτική διαδικασία»

I – Εισαγωγή

1. Ο κανονισμός (ΕΚ) 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις², συμβάλλει στην οικοδόμηση ενιαίου ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Καθιστά δυνατή την αποφυγή της διαδικασίας του *exequatur* για τις μη αμφισβητούμενες αξιώσεις που έχουν αναγνωριστεί με δικαστική απόφαση και την αντικαθιστά, σε μια λογική αμοιβαίας αναγνωρίσεως, με μηχανισμό πιστοποίησης από το δικαστήριο προελεύσεως, κατ' εφαρμογή του οποίου, για τους σκοπούς της εκτελέσεως, η πιστοποιημένη απόφαση λογίζεται ως ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος, ως εάν είχε εκδοθεί στο κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η εκτέλεση.
2. Στο πλαίσιο αυτής της νέας διαδικασίας πιστοποίησης, το Tribunale di Bologna (πολιτικό πρωτοδικείο της Μπολόνια) υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα σχετικά με την έννοια «μη αμφισβητούμενη αξίωση», προκειμένου να διευκρινιστεί αν αυτή η έννοια πρέπει να ερμηνεύεται με αναφορά στο δίκαιο των κρατών μελών ή αν, αντιθέτως, πρέπει να ορίζεται αυτοτελώς στο δίκαιο της Ένωσης.
3. Το εν λόγω δικαστήριο, με απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2014, κατά της οποίας δεν ασκήθηκε ένδικο μέσο και συνεπώς κατέστη αμετάκλητη, υποχρέωσε την Aston Martin Lagonda Ltd., από κοινού με άλλες εταιρίες, να καταβάλει στην Pebros Servizi Srl ορισμένο ποσό πλέον νομίμων τόκων και εξόδων.
4. Η εταιρεία Aston Martin Lagonda Ltd, μολονότι ενημερώθηκε και είχε τη δυνατότητα να συμμετάσχει στην εναντίον της δίκη, δεν παρέστη, με συνέπεια να δικαστεί ερήμην.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

2 — ΕΕ L 143, σ. 15.

5. Βασιζόμενη στην εν λόγω δικαστική απόφαση, η Pebros Servizi Srl υπέβαλε στις 14 Οκτωβρίου 2014 αίτηση εκδόσεως ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου κατ' εφαρμογή του κανονισμού 805/2004, προκειμένου να επισπευθεί εκτέλεση για την ικανοποίηση της αξιώσεώς της. Διατηρώντας αμφιβολίες σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού, καθόσον σύμφωνα με το ιταλικό δίκαιο η ερημοδικία («in contumacia») δεν συνεπάγεται ομολογία, το Tribunale di Bologna αποφάσισε να αναστείλει την έκδοση αποφάσεως και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Σε περίπτωση καταψηφιστικής δικαστικής αποφάσεως που εκδόθηκε ερήμην κατά προσώπου, το οποίο πάντως δεν αναγνώρισε ρητώς το επίδικο δικαίωμα, απόκειται στο εθνικό δίκαιο να καθορίσει αν η δικονομική συμπεριφορά αυτή ισοδυναμεί με μη αμφισβήτηση κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004, με ενδεχόμενο αποτέλεσμα να απορριφθεί, κατά το εθνικό δίκαιο, η μη αμφισβητούμενη φύση της αξιώσεως, ή η έκδοση ερήμην αποφάσεως συνεπάγεται, ως εκ της φύσεώς της, βάσει του δικαίου της Ένωσης, μη αμφισβήτηση, με αποτέλεσμα να πρέπει να εφαρμοστεί ο προαναφερθείς κανονισμός (ΕΚ) 805/2004 ανεξαρτήτως της εκτιμήσεως του εθνικού δικαστηρίου;»

6. Η Ιταλική Κυβέρνηση προβάλλει ένσταση απαραδέκτου του εν λόγω ερωτήματος, υποστηρίζοντας ότι το Tribunale di Bologna δεν έχει την ιδιότητα δικαστηρίου κατά την έννοια του άρθρου 267 ΣΛΕΕ. Υποστηρίζει ότι η διαδικασία ενώπιον του εν λόγω δικαστηρίου, όταν αυτό καλείται να κρίνει αίτηση πιστοποίησης δικαστικής αποφάσεως ως ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου, δεν πληροί τα αντικειμενικά κριτήρια που θα επέτρεπαν να χαρακτηριστεί ως άσκηση δικαστικής δραστηριότητας, αλλ' αντιθέτως θα πρέπει να εξομοιωθεί με αμιγώς διοικητική διαδικασία ή, στην καλύτερη περίπτωση, με διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας.

7. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο θα πρέπει να κρίνει αν είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως. Εφόσον δεν αμφισβητείται ότι το Tribunale di Bologna είναι δικαστήριο από οργανική άποψη, η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου εξαρτάται από το κατά πόσον η διαδικασία πιστοποίησης πρέπει να θεωρηθεί ως αμιγώς διοικητική διαδικασία ή αν διαθέτει και δικαιοδοτικό χαρακτήρα.

8. Με τις παρούσες προτάσεις μου, οι οποίες επικεντρώνονται σε αυτό το ζήτημα, θα υποστηρίξω ότι το δικαστήριο προελεύσεως στο οποίο υποβάλλεται αίτηση εκδόσεως του πιστοποιητικού ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου δεν πρέπει να θεωρείται ότι ενεργεί απλώς ως διοικητικό όργανο που δεν καλείται να επιλύσει διαφορά, αλλά ότι επιτελεί και δικαιοδοτική λειτουργία, και θα καταλήξω στο συμπέρασμα ότι το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της υποβληθείσας αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως.

II – Εκτίμηση

9. Η διαδικασία του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, ως μέσο συνεργασίας μεταξύ του Δικαστηρίου και των εθνικών δικαστηρίων, χάρη στο οποίο το Δικαστήριο τους παρέχει τα ερμηνευτικά στοιχεία του δικαίου της Ένωσης που είναι αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς την οποία καλούνται να επιλύσουν, αποτελεί, κατά την καθιερωμένη διατύπωση, διαδικασία «μεταξύ δικαστών» που οδηγεί στην έκδοση αποφάσεως με σκοπό να εξασφαλιστεί η ομοιόμορφη εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης. Όπως προκύπτει από τη διατύπωση του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, μόνον τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να υποβάλλουν προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο.

10. Προκειμένου να εκτιμήσει αν το αιτούν όργανο αποτελεί δικαστήριο, το Δικαστήριο χρησιμοποιεί μέθοδο που στηρίζεται στη συνεκτίμηση ενός συνόλου στοιχείων, όπως είναι η ίδρυση του οργάνου με νόμο, η μονιμότητά του, ο δεσμευτικός χαρακτήρας της δικαιοδοσίας του, ο κατ' αντιμωλίαν χαρακτήρας της ενώπιόν του διαδικασίας, η εκ μέρους του οργάνου αυτού εφαρμογή κανόνων

δικαίου, καθώς και η ανεξαρτησία του³.

11. Επιπλέον, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως πρέπει να προέρχεται από δικαστήριο το οποίο, από απόψεως καθηκόντων, επιλαμβάνεται διαφοράς την οποία έχει αποστολή να επιλύσει. Κατά πάγια νομολογία, τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να υποβάλλουν προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο μόνον εφόσον εκκρεμεί ενώπιόν τους διαφορά και εφόσον καλούνται να αποφανθούν στο πλαίσιο διαδικασίας που πρόκειται να καταλήξει στην έκδοση αποφάσεως δικαιοδοτικού χαρακτήρα⁴.

12. Η νομολογία αυτή εγκαινιάστηκε με τη διάταξη *Borker*⁵, με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν μπορούσε να του υποβληθεί προδικαστικό ερώτημα από διοικητικό συμβούλιο δικηγορικού συλλόγου, που δεν είχε επιληφθεί διαφοράς την οποία θα είχε ως νόμιμη αποστολή να επιλύσει, αλλά αιτήσεως αποσκοπούσας στο να επιτευχθεί δήλωση σχετική με διαφορά μεταξύ μέλους του δικηγορικού συλλόγου και δικαστηρίων κράτους μέλους, και έκτοτε έχει επιβεβαιωθεί επανειλημμένα.

13. Με τη διάταξη *Greis Unterweger*⁶, το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν μπορούσε να υποβληθεί προδικαστικό ερώτημα από συμβουλευτική επιτροπή αρμόδια για παραβάσεις νομισματικής φύσεως, αποστολή της οποίας ήταν να εκδίδει γνωμοδοτήσεις στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας και όχι να επιλύει διαφορές⁷.

14. Στη συνέχεια, με την απόφαση *Job Centre*⁸, το Δικαστήριο προσδιόρισε τις δύο μόνιμες κατευθυντήριες γραμμές της νομολογίας του.

15. Βάσει της πρώτης κατευθυντήριας γραμμής, όπως αυτή προκύπτει από τις προγενέστερες αποφάσεις, για τον αυτοτελή ορισμό της έννοιας του «δικαστηρίου» κατά το δίκαιο της Ένωσης λαμβάνεται υπόψη ένα λειτουργικό κριτήριο σχετικό με τη «φύση της δραστηριότητας που ασκεί το αιτούν όργανο». Με την προαναφερθείσα απόφαση, το Δικαστήριο έκρινε εαυτό αναρμόδιο να απαντήσει στα προδικαστικά ερωτήματα ιταλικού δικαστηρίου που καλείτο να αποφανθεί επί αιτήσεως εγκρίσεως του καταστατικού εταιρείας, επισημαίνοντας ότι το αιτούν δικαστήριο, όταν αποφαινεται επί ανάλογης αιτήσεως, «επιτελεί μη δικαιοδοτική λειτουργία, η οποία άλλωστε, σε άλλα κράτη μέλη, ανατίθεται σε διοικητικές αρχές»⁹ και «ενεργεί ως διοικητική αρχή χωρίς, συγχρόνως, να καλείται να επιλύσει μια διαφορά»¹⁰. Κατά συνέπεια, η έννοια του «δικαστηρίου» συνδέεται εγγενώς με την ύπαρξη διαφοράς, δεδομένου ότι το Δικαστήριο δεν μπορεί να συνδιαλέγεται παρά με δικαστή που αποφαινεται στο πλαίσιο της δικαιοδοτικής του δραστηριότητας.

16. Βάσει της δεύτερης κατευθυντήριας γραμμής, προβλέπεται εξαίρεση όταν ασκείται ένδικο μέσο κατά της αποφάσεως δικαστηρίου το οποίο επιτελεί μη δικαιοδοτική λειτουργία. Πράγματι, το Δικαστήριο, αφού έκρινε εαυτό αναρμόδιο να απαντήσει σε ερώτημα που υπέβαλε το δικαστήριο στο οποίο είχε υποβληθεί η αίτηση εγκρίσεως, επισήμανε ότι «[μ]όνο στην περίπτωση που ο δικαιούμενος κατά το εθνικό δίκαιο να ζητήσει την έγκριση του καταστατικού ασκήσει ένδικο μέσο κατά της αρνήσεως εγκρίσεως [...], μπορεί να θεωρηθεί ότι το επιληφθέν δικαστήριο επιτελεί [...] λειτουργία

3 — Βλ. πλέον πρόσφατη απόφαση *Consorti Sanitari del Mareme* (C-203/14, EU:C:2015:664, σκέψη 17 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

4 — Βλ. διατάξεις *Borker* (138/80, EU:C:1980:162, σκέψη 4) και *Greis Unterweger* (318/85, EU:C:1986:106, σκέψη 4)· αποφάσεις *Job Centre* (C-111/94, EU:C:1995:340, σκέψη 9)· *Victoria Film* (C-134/97, EU:C:1998:535, σκέψη 14)· *Salzmann* (C-178/99, EU:C:2001:331, σκέψη 14)· *Lutz κ.λπ.* (C-182/00, EU:C:2002:19, σκέψη 13)· *Standesamt Stadt Niebüll* (C-96/04, EU:C:2006:254, σκέψη 13) και *Roda Golf & Beach Resort* (C-14/08, EU:C:2009:395, σκέψη 34), καθώς και διατάξεις *Amiraiké Berlin* (C-497/08, EU:C:2010:5, σκέψη 17) και *Bengtsson* (C-344/09, EU:C:2011:174, σκέψη 18).

5 — 138/80, EU:C:1980:162.

6 — 318/85, EU:C:1986:106.

7 — Σκέψη 4.

8 — C-111/94, EU:C:1995:340.

9 — Σκέψη 11.

10 — Όπ.π.

δικαιοδοτικής φύσεως έχουσα ως αντικείμενο την ακύρωση πράξεως προσβάλλουσας δικαίωμα του αιτούντος»¹¹. Η εξαίρεση αυτή παρέχει κάλλιστα τη δυνατότητα νέας συνεργασίας, σε ανώτερο επίπεδο, με το Δικαστήριο, όταν ο εθνικός δικαστής αντιμετωπίζει ζήτημα ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης.

17. Ειδικότερα, με την απόφαση *Roda Golf & Beach Resort*¹², το Δικαστήριο έκρινε εαυτό αρμόδιο να απαντήσει σε προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1348/2000¹³ βασιζόμενο στο ότι, αντιθέτως προς τον γραμματέα στον οποίον υποβάλλεται αίτηση επιδόσεως ή κοινοποίησεως κατ' εφαρμογή του κανονισμού και ο οποίος ενεργεί ως διοικητική αρχή χωρίς συγχρόνως να καλείται να επιλύσει ένδικη διαφορά, ο δικαστής που καλείται να αποφανθεί επί του ενδίκου μέσου το οποίο ασκείται κατά της αρνήσεως του γραμματέα να προβεί στην επίδοση ή στην κοινοποίηση που ζητήθηκε, επιλαμβάνεται διαφοράς και επιτελεί δικαιοδοτική λειτουργία¹⁴.

18. Στις δύο αυτές κατευθυντήριες γραμμές που προκύπτουν από την απόφαση *Job Centre*¹⁵, η πρόσφατη νομολογία του Δικαστηρίου περί της ερμηνείας των πράξεων του δικαίου της Ένωσης που εκδίδονται στο πλαίσιο της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις προσέθεσε μια νέα, η οποία χαρακτηρίζεται από τη διασταλτική ερμηνεία της διατυπώσεως «για την έκδοση της δικής του απόφασης», κατά την έννοια του άρθρου 267, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Με την απόφαση *Weryński*¹⁶, η οποία αφορούσε την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 1206/2001¹⁷, το Δικαστήριο, αφού διαπίστωσε ότι με τη διασταλτική ερμηνεία της έννοιας αυτής «είναι δυνατό να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να κριθούν απαράδεκτα πλήθος διαδικαστικών ζητημάτων [...] και επομένως να μη μπορούν να εξεταστούν από το Δικαστήριο»¹⁸, έκρινε ότι η εν λόγω έννοια περιλαμβάνει «όλη τη διαδικασία εκδόσεως της αποφάσεως, συμπεριλαμβανομένου του συνόλου των σχετικών με τα δικαστικά έξοδα ζητημάτων»¹⁹.

19. Στο πνεύμα της νομολογίας αυτής, το Δικαστήριο, με την απόφαση *Fahnenbrock κ.λπ.*²⁰, έκρινε εαυτό αρμόδιο να απαντήσει σε προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 1393/2007²¹, τα οποία είχαν υποβληθεί σε εξαιρετικά πρώιμο στάδιο της δίκης, πριν από την επίδοση του εισαγωγικού δικογράφου στον αντίδικο²².

20. Το Δικαστήριο, το οποίο έχει κρίνει εαυτό αρμόδιο κατά το αρχικό στάδιο της εκδικάσεως διαφορών, καλείται εν προκειμένω να εξετάσει ζήτημα σχετικά με το μετά την εκδίκαση στάδιο, όταν, κατόπιν της εκδόσεως της δικαστικής αποφάσεως, πρέπει να ολοκληρωθεί η διαδικασία πιστοποίησης της ως ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου, προκειμένου να καταστεί δυνατή η κυκλοφορία της αποφάσεως αυτής στο εσωτερικό του ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου. Είναι η διαδικασία αυτή διοικητική ή δικαιοδοτική;

11 — Όπ.π.

12 — C-14/08, EU:C:2009:395.

13 — Κανονισμός του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί επιδόσεως και κοινοποίησεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 160, σ. 37).

14 — Σκέψη 37 της εν λόγω αποφάσεως.

15 — C-111/94, EU:C:1995:340.

16 — C-283/09, EU:C:2011:85.

17 — Κανονισμός του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 174, σ. 1).

18 — Σκέψη 41 της εν λόγω αποφάσεως.

19 — Σκέψη 42 της εν λόγω αποφάσεως.

20 — C-226/13, C-245/13, C-247/13 και C-578/13, EU:C:2015:383.

21 — Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποίησεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις και κατάργησης του κανονισμού 1348/2000 (ΕΕ L 324, σ. 79).

22 — Σκέψεις 30 και 31 της εν λόγω αποφάσεως.

21. Πριν δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό, θα πρέπει να επισημανθεί, κατ' αρχάς, ότι η διαδικασία πιστοποίησης δικαστικής αποφάσεως ως ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να αποτελέσει αντικείμενο αυτοτελούς χαρακτηρισμού βάσει του δικαίου της Ένωσης, εφόσον πρόκειται για διαδικασία που προβλέπει το ίδιο, έστω και αν ο κανονισμός 805/2004 διαφυλάσσει τη δικονομική αυτονομία των κρατών μελών, ιδίως όσον αφορά τους τρόπους κοινοποίησης και επιδόσεως εγγράφων.

22. Το γράμμα του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 805/2004 δεν καθιστά δυνατή την απάντηση στο ερώτημα, εφόσον, κατά την εν λόγω διάταξη, η αίτηση πιστοποίησης υποβάλλεται στο δικαστήριο προελεύσεως, χωρίς να διευκρινίζεται ποια αρχή του δικαστηρίου αυτού είναι αρμόδια για την εξέτασή της.

23. Η πιστοποίηση παρουσιάζει, εκ πρώτης όψεως, έντονα διοικητικά χαρακτηριστικά, εφόσον έγκειται στη συμπλήρωση των τετραγωνιδίων του εντύπου υποδείγματος του παραρτήματος Ι του κανονισμού 805/2004, τα οποία αφορούν, μεταξύ άλλων, το κράτος μέλος προελεύσεως, το όνομα του δικαστηρίου, το ποσό του κεφαλαίου και των τόκων, το ποσό των δαπανών κ.λπ. Έχει όμως και δικαιοδοτικό χαρακτήρα; Φρονώ ότι πολλά στοιχεία συνηγορούν υπέρ της καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα.

24. Το πρώτο στοιχείο έγκειται στην καθοριστική σημασία που αποδίδει η προβλεπόμενη με τον κανονισμό 805/2004 διαδικασία πιστοποίησης στον σεβασμό των ελάχιστων δικονομικών εγγυήσεων που αποτελούν θεμελιώδη απαίτηση της εν λόγω πράξεως.

25. Αξίζει να επισημανθεί, συναφώς, ότι ο ορισμός της μη αμφισβητούμενης αξιώσεως κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 805/2004 δεν καλύπτει μόνο τις περιπτώσεις στις οποίες ο οφειλέτης έχει αναγνωρίσει «ρητά» την αξίωση είτε με δημόσιο έγγραφο είτε «μέσω αποδοχής της αξίωσης ή μέσω συμβιβασμού που επικυρώθηκε από δικαστήριο», αλλά και τις περιπτώσεις στις οποίες θεωρείται ότι την έχει αναγνωρίσει «σιωπηρά», είτε διότι ουδέποτε αντιτάχθηκε προς αυτήν κατά τη διάρκεια ένδικης διαδικασίας είτε διότι δεν παρέστη ή δεν εκπροσωπήθηκε στη σχετική με την εν λόγω αξίωση ακροαματική διαδικασία αφού είχε αντιταχθεί αρχικά στην αξίωση.

26. Λαμβανομένων υπόψη των κινδύνων που συνεπάγεται η δυνατότητα να χρησιμοποιηθεί εναντίον του οφειλέτη η σιωπή του και να εξομοιωθεί τρόπος τινά με ομολογία, ο κανονισμός 805/2004 επιβάλλει την τήρηση ελάχιστων δικονομικών εγγυήσεων προκειμένου να μη θιγούν τα δικαιώματα άμυνας. Οι εγγυήσεις αυτές δεν αφορούν μόνο τον τρόπο κοινοποίησης ή επιδόσεως του εισαγωγικού δικογράφου, την οποία ο κανονισμός διαχωρίζει σε δύο κύριες κατηγορίες, ανάλογα με το αν συνοδεύεται ή όχι από αποδεικτικό παραλαβής εκ μέρους του οφειλέτη, αλλά και το ουσιαστικό περιεχόμενο του εν λόγω εγγράφου, δεδομένου ότι ο οφειλέτης πρέπει να έχει γνώση της αξιώσεως και της διαδικασίας που πρέπει να ακολουθήσει για την αμφισβήτησή της.

27. Μολονότι η μη συμμόρφωση προς τους ελάχιστους αυτούς δικονομικούς κανόνες καθιστά κατ' αρχήν αδύνατη την πιστοποίηση της αποφάσεως ως ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου, ο κανονισμός 805/2004 προβλέπει μέσα θεραπείας, εφόσον η επίδοση ή η κοινοποίηση της δικαστικής αποφάσεως έχει πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τους εν λόγω κανόνες και εφόσον ο οφειλέτης, μολονότι είχε τη δυνατότητα να προσβάλει την απόφαση με ένδικο μέσο που καθιστά δυνατή την πλήρη επανεξέτασή της και ενημερώθηκε δεόντως για τη δυνατότητα αυτή, δεν προσέβαλε την απόφαση²³. Επίσης, η μη συμμόρφωση προς τους ελάχιστους κανόνες μπορεί να θεραπευθεί, εάν αποδειχθεί από τη συμπεριφορά του οφειλέτη, κατά τη διάρκεια της ένδικης διαδικασίας, ότι είχε προσωπικά παραλάβει το προς επίδοση ή κοινοποίηση έγγραφο εντός της αναγκαίας για την προετοιμασία της υπερασπίσεώς του προθεσμίας²⁴.

23 — Άρθρο 18, παράγραφο 1, του κανονισμού αυτού.

24 — Άρθρο 18, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού.

28. Τέλος, ακόμα και όταν ο οφειλέτης έχει ενημερωθεί για την εναντίον του διαδικασία με εισαγωγικό δικόγραφο που επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σύμφωνα με τις απαιτήσεις των άρθρων 13 έως 17 του κανονισμού 805/2004, το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει ότι στις περιπτώσεις των στοιχείων α' και β', η απόφαση μπορεί να πιστοποιηθεί ως ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος, μόνον αν ο οφειλέτης δικαιούται, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους προελεύσεως, να ζητήσει την επανεξέταση της αποφάσεως.

29. Συνεπώς, τόσο στο αρχικό στάδιο του ελέγχου της συμμορφώσεως προς τους ελάχιστους κανόνες όσο και στο μεταγενέστερο στάδιο της εξακριβώσεως των όρων που τάσσονται για τη θεραπεία της μη συμμορφώσεως, ο κανονισμός 805/2004 επιβάλλει σειρά ελέγχων που αφορούν, μεταξύ άλλων, τον τρόπο επιδόσεως ή κοινοποιήσεως του εισαγωγικού δικογράφου ή της δικαστικής αποφάσεως, την εκτίμηση της συμπεριφοράς του οφειλέτη κατά τη διάρκεια της δίκης και τον βαθμό ενημερώσεώς του σχετικά με τη δυνατότητα και τις προϋποθέσεις ασκήσεως ενδίκου μέσου. Σε τελική ανάλυση, το δικαστήριο προελεύσεως υποχρεούται να προβεί σε εξέταση δικαιοδοτικού χαρακτήρα, όσον αφορά τη νομότυπη διεξαγωγή της προηγηθείσας ένδικης διαδικασίας, δεδομένου ότι τυχόν παράβαση είναι ικανή να προσβάλει τα δικαιώματα του αντιδίκου. Ο έλεγχος που πρέπει να διενεργήσει κατά το στάδιο της πιστοποίησης δεν διαφέρει εν τέλει από τις δικαιοδοτικού χαρακτήρα εξακριβώσεις στις οποίες πρέπει να προβεί πριν την έκδοση της αποφάσεώς του, μεταξύ άλλων προκειμένου να ελέγξει, εφαρμόζοντας τους κανόνες του εθνικού δικαίου σύμφωνα με την αρχή της δικονομικής αυτονομίας, αν ο οφειλέτης έλαβε δεόντως γνώση του εισαγωγικού δικογράφου.

30. Επιπλέον, στον ως άνω έλεγχο που αφορά την ένδικη διαδικασία στο κράτος μέλος προελεύσεως, ο κανονισμός 805/2004 προσθέτει έναν έλεγχο σχετικό με τη φύση της αξιώσεως, προκειμένου να εξακριβωθεί ότι αυτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού, καθώς και ότι είναι μη αμφισβητούμενη, με τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου προελεύσεως²⁵, την εκτελεστότητα της δικαστικής αποφάσεως και, εφόσον συντρέχει λόγος, την κατοικία του οφειλέτη²⁶. Τελικά, η πιστοποίηση προϋποθέτει σειρά ενδελεχών εξακριβώσεων που συνεπάγονται πραγματικό δικαιοδοτικό έλεγχο.

31. Το δεύτερο στοιχείο αφορά την απουσία δυνατότητας ασκήσεως ενδίκου μέσου κατά της εκδόσεως πιστοποιητικού ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου. Δεδομένου ότι, στο πλαίσιο των συνήθων κανόνων ασκήσεως ενδίκων μέσων, το Δικαστήριο δεν έχει τη δυνατότητα να επιληφθεί της υποθέσεως σε μεταγενέστερο στάδιο, κατόπιν αιτήσεως δικαστηρίου που αποφαινεται στο πλαίσιο της ασκήσεως των δικαιοδοτικών λειτουργιών του, η μη αναγνώριση του χαρακτήρα δικαιοδοτικής δραστηριότητας θα είχε ως αποτέλεσμα να στερήσει από το Δικαστήριο τη δυνατότητά του να αποφανθεί σχετικά με την ερμηνεία του κανονισμού 805/2004 ή έστω να καθυστερήσει και να περιπλέξει το έργο του.

32. Το τρίτο στοιχείο αφορά τη διασταλτική ερμηνεία την οποία ακολουθεί παραδοσιακά η νομολογία όσον αφορά την έννοια «διαδικασία που καταλήγει στην έκδοση αποφάσεως δικαιοδοτικού χαρακτήρα». Μολονότι η διαδικασία πιστοποίησης είναι μεταγενέστερη της επιλύσεως της διαφοράς με τη δικαστική απόφαση που καταργεί την εκκρεμοδικία ενώπιον του δικαστηρίου προελεύσεως, εντούτοις, αν δεν πραγματοποιηθεί η πιστοποίηση, η απόφαση αυτή δεν θα μπορεί να αναπτύξει όλα τα δυνατά αποτελέσματά της, εφόσον δεν θα είναι ακόμα ικανή να κυκλοφορήσει ελεύθερα στον ευρωπαϊκό δικαστικό χώρο. Σε αυτή τη λογική, η διαδικασία πιστοποίησης παρουσιάζεται όχι τόσο ως στάδιο που διακρίνεται από την προηγηθείσα ένδικη διαδικασία, όσο ως το τελικό στάδιο της διαδικασίας αυτής, το οποίο είναι αναγκαίο προκειμένου η δικαστική απόφαση να καταστεί ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος.

25 — Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού.

26 — Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 805/2004.

33. Προτείνω συνεπώς στο Δικαστήριο να επικυρώσει τη λύση που ακολούθησε και με την απόφαση *Imtech Marine Belgium*²⁷, της 17ης Δεκεμβρίου 2015. Πράγματι, το Δικαστήριο έκρινε, όσον αφορά ακριβώς το ζήτημα αν το άρθρο 6 του κανονισμού 805/2004 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η πιστοποίηση ως ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου είναι πράξη δικαιοδοτικού χαρακτήρα και συνεπώς διενεργείται αποκλειστικά από δικαστή, ότι η εν λόγω πιστοποίηση «μπορεί να αποφασιστεί μόνον από τον δικαστή»²⁸, καθόσον «απαιτεί δικαστικό έλεγχο των προϋποθέσεων που προβλέπει ο κανονισμός 805/2004»²⁹.

III – Πρόταση

34. Κατόπιν των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να κρίνει εαυτό αρμόδιο να απαντήσει στο προδικαστικό ερώτημα που υπέβαλε το Tribunale di Bologna.

27 — C-300/14, EU:C:2015:825.

28 — Σκέψη 50.

29 — Σκέψη 46.